

عنوان مقاله:

تاثیر تغییر کاربری اراضی مرتعی به دیم زار از دیدگاه تنوع گونه ای گیاهی (مطالعه موردی: اراضی مرتعی شهرستان دهگلان، کردستان)

محل انتشار:

فصلنامه علوم و تکنولوژی محیط زیست، دوره 18، شماره 5 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

حمید رحمانی - (مسئول مکاتبات): کارشناس ارشد علوم محیط زیست، زیستگاه ها و تنوع زیستی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران.

یونس عصری - دانشیار پژوهشی بخش تحقیقات گیاه شناسی موسسه تحقیقات جنگل ها و مراتع کشو، تهران، ایران.

مهدی رمضانی - استادیار دانشکده محیط زیست و انرژی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران.

نعمت الله خراسانی - استاد دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

حسین معروفی - مربی پژوهشی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی، کردستان، ایران.

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: تبدیل مراتع طبیعی به دیم زار، یکی از عوامل مهم تخریب مراتع در ایران است. این تخریب و تغییر کاربری می تواند اجزاء مختلف اکوسیستم های مرتعی را تحت تاثیر قرار دهد. هدف از انجام این تحقیق، بررسی دگرگونی های پوشش گیاهی در چارچوب تنوع گونه ای در سال های بعد از تخریب بوده است. روش بررسی: به این منظور مراتع طبیعی (منطقه کلید) و اراضی تبدیل شده به دیم زار (منطقه بحرانی) مجاور آن در منطقه دهگلان کردستان برای انجام نمونه برداری با استفاده از طرح تصادفی- سیستماتیک انتخاب گردید. تعداد ۳ ترانسکت هر کدام به طول ۱۰۰ متر و به فاصله ۵۰ متر از یک دیگر در طول شیب در هر یک از دو عرصه مذکور استقرار یافت. در طول هر ترانسکت تعداد ۵ کوادرات هر کدام به مساحت ۱ متر مربع بر طبق روش سطح حداقل مستقر گردید. فهرست گونه ها به همراه فراوانی نسبی هر گونه در داخل کوادرات ها ثبت شد. یکنواختی گونه ای بر اساس چهار شاخص سیمپسون، کامارگو، اسمیت - ویلسون و اصلاح شده نی، غنای گونه ای بر طبق دو شاخص جک نایف و جزء نادر، و تنوع گونه ای به وسیله چهار شاخص شانن- واینر، بریلوین، مکینتاش و سیمپسون مورد تحلیل قرار گرفته و با یک دیگر مقایسه شدند. یافته ها: تعداد ۲۶ گونه گیاهی در مراتع طبیعی و ۱۸ گونه در اراضی تبدیل شده به دیم زار جمع آوری گردید. نتایج به دست آمده از تجزیه و تحلیل داده ها نشان داد که در اراضی تبدیل شده به دیم زار غنا و تنوع گونه ای گیاهان تنزل رتبه و یکنواختی گونه ای افزایش رتبه داشته است، ولی آزمون آماری T-Test معنی دار بودن تفاوت عددی در دو عرصه را نشان نداد. بحث و نتیجه گیری: به طور کلی می توان نتیجه گرفت تبدیل مراتع به دیم زار باعث کاهش تنوع گونه ای شده است و معنی دار نبودن آن از نظر آماری به دلایل متعدد بوده است.

کلمات کلیدی:

تنوع گونه ای گیاهی، یکنواختی گونه ای، غنای گونه ای، گیاهان مرتعی، استان کردستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1289121>

